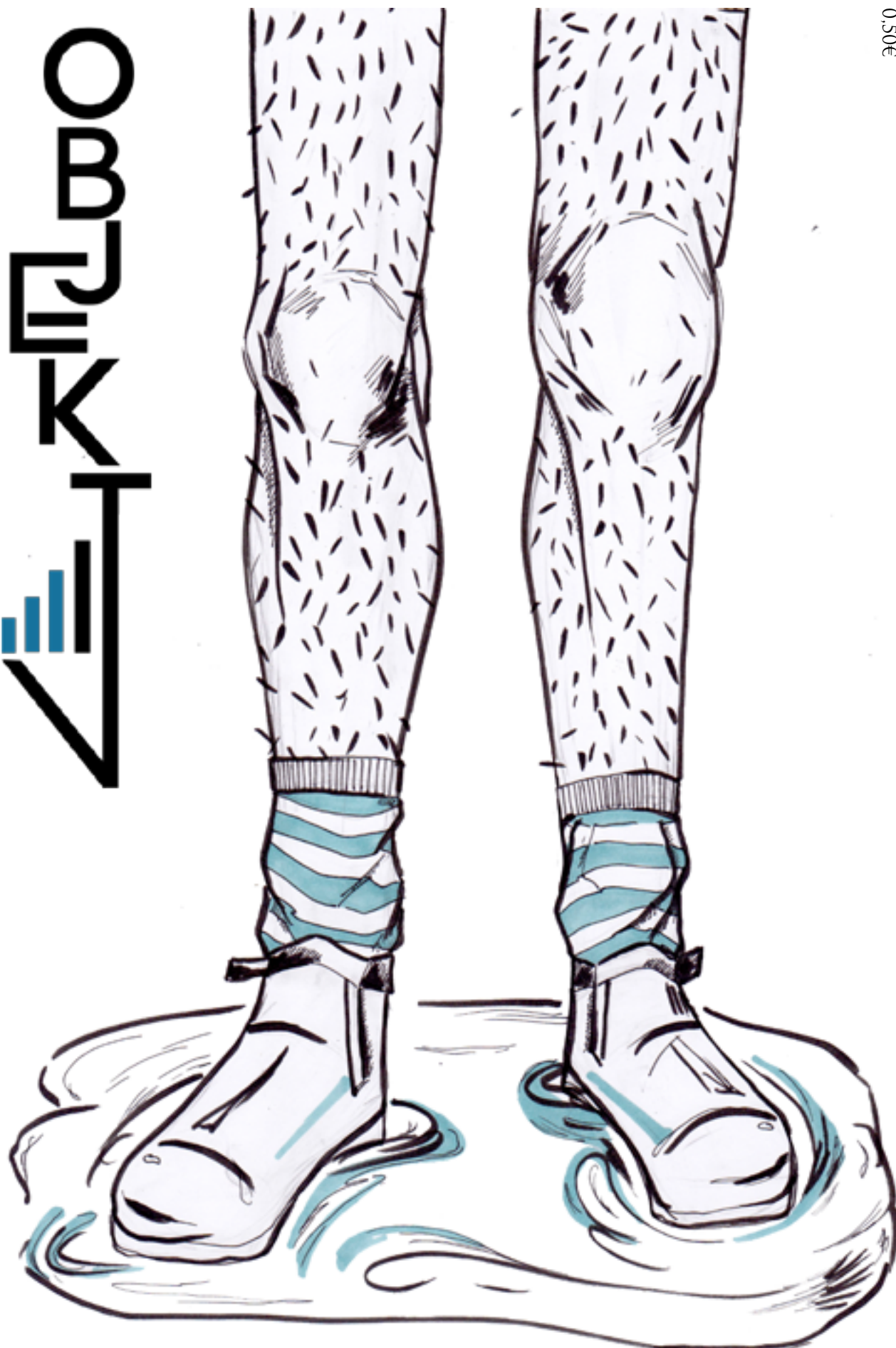

TALLINNA 32. KESKKOOLI AJALEHT
SÜGIS 2016
PILT: ELLU MARIE BLOND 12.D
0.50€

ÕBBU KUT

GILBERT MANDZOLO: “EI OLE AINULT PIDU JA VODKA!”

AVANG

Nüüdseks on kahtlemata kõigil uutel ja vanadel õpilastel koolitee selgeks saanud. Igaüks läbib seda omal moel ja käepäraste vahenditega. Mõnel võtab kooli tulek vaid mõne minuti, samal ajal, kui teine loksutab mitme ühistranspordiga. Mina kuulun viimaste sekka ja tean, kui raske on varajastel hommikutundidel end kargesse sügiskülma ja pikale teekonnale sundida. Räägitakse, et see talv tuleb üks viimaste aastate jahedamaid. Kui nii, siis kuluvad järgmised soovitused kindlasti ära:

1. Riietuda tasub nii nagu teie vanaemale meeldiks: sall, kindad ja müts on kahtlemata vajalikud. Mõnikord nõuab ilm ka mitut kampsunit või pehmeid sokke.
2. Muusika kuulamine aitab hommikut mõnusamalt alustada. Vahelduseks võib ka kõrvaklapid peast võtta ja kuulata näiteks bussi raadiost tulevat torupillimängu.
3. Kui peaksid peatuses seistes igavust tundma ja telefoni välja võtmiseks on juba liiga külm, siis soovitatakse taevasse vaadata – võid näha imeilusat päikesetõusu.
4. Võib-olla aitab iga päev erineva koolitee valimine rutiini murda.
5. Kooliteel sõbra kohates ära karda temaga rääkima minna – kes teab, kui tore alguse hommik sealt saada võib.

Mõnusat sügise nautimist!

Objektiiv toimetuse

FOTOD: SINENCIA JASMINE KASS
GORDELIA MILÄNDER
ADELE TÖLPT
HANNELORE KARMEEL JUURIKAS
MARKUS PRUDEL
ELISABETH ELMEND

SISUKORD

UUTMOODI SPORDIPÄEV	3
“KUI OLED REBANE, HÕIKA HEI!”	4
PRESIDENDI(MITTE)VALIMISTEST	6
MEENUTUSI AKTIIVI LAAGRIST	7
VEGAN STEREOTÜÜBID	8
PÄEV ÕPETAJATELE	9
PEDAGOOGI SUU EI VALETA	11
SEITSME MAA JA MERE TAGANT	12
TERVITUSED BELGIAST	14
STIILINÄDAL	17
POTSEPP ON UUS VIHANE NAIN	19
HOROSKOOP	22
LOOMING	24

TRÜKIKODA
WWW.TAURUSPRINT.EE

UUTMOODI SPORDIPÄEV

IIRIS PURGE 11.B

Sellel aastal ei läinud me esimesel koolipäevaltundidesse õppima, vaid rutiini sisse elamiseks alustasime seda TTÜ staadionil spordipäevaga. Gümnaasiumile korraldas interaktiivse orienteerumisvõistluse oma uurimistöö praktilise osana 11.b klassi õpilane Erik Kangilaski.

Rajameister Kaido Nurja loodud ning mobiilseks muudetud distantsist võtsid osa enamik gümnaasistidest. Stardis tuli registreerida kaheliikmeline võistkond ning pooleteise tunni jooksul läbida võimalikult palju punkte. Kokku oli võimalik saada kaheksast kontrollkohast 200 punkti. Kontrollkohtades tuli vastata eesti keele, matemaatika, keemia, koolliteemalistele küsimustele või teha pilt. Kõige kiiremini teeniti maksimumpunktid umbes 56 minutiga.

Vestlesin korraldaja Erikuga ning küsisin temalt, kust tuli idee organiseerida orienteerumisvõistlus.

Ta teadis, et tahab uurimistööna teha spordivõistlust, ning kuna samal ajal otsisti ka vabatahtlikke senioride orienteerumise maailmameistrivõistlustele, leidis, et suurürituselt saab hea kogemuse enda projektiks. Mobiilne võistlus ning küsimused muutsid asja huvitavamaks. Eriku arvates polnud spordipäeva korralduses midagi keerulist, kuigi toimumise päeva hommikul läks pisut kiireks ja esimesed võistlejad pääsesid rajale pisikese hilinemisega, siis sujus kõik ülejäänud tänu vabatahtlikele korrapäraselt.

Kuigi ma ise lõin kaasa korraldustöömis ja rajal ei käinud, oli päev siiski väga lustlik. Hea tuju tekitas iga uus rajale suunduja, kelle nii mõnegi pilgust võis välja lugeda põnevust või uudishimu. Võistlejad oma esimest takistust. Humoorikas oli

jälgida, kuidas staadioni piiret, ületasid, segaduses ümber puu käisid ja rakendusega sinasõprust sobitasid.

Võistlusrajal tehtud pilte saab näha aadressil spordipaev.traxicom.eu/.

“KUI OLED REBANE, HÕIKA HEI!”

KATRIIN KENTS 10.D

21.septembril toimus koolis traditsiooniline kümnendike sissepühitsemine täieõiguslikeks gümnaasiumiõpilasteks.

Hommikul koguneti 7.15 kooli ees, abiturientid riietasid oma rebased vastavalt enda soovile ning pärast seda algas rebaste ühishommikuvõimlemine. Samuti toimus kroonimine, kus iga rebane tõi oma jumalale krooni. Päevasel ajal jagasid abiturientid enda rebastele ülesandeid, mida tuli kindlasti täita, sest muidu võis järgneda karistus. Mõningatel vahetundidel toimusid aulas ja võimlas klassidevahelised võistlused. Näiteks tuli igal klassil lõhkuda endi vahel õhupallid, moodustada oma klassi täht vastavalt sellele, kuidas kästud oli, või tuli hoopis porgandiga palli lüüa ja vedada matil klassikaaslas.

Pärast tunde toimus ristimistseremoonia. Kõigepealt esitas iga

kümnes klass omatehtud laulu. Sellele järgnes missi ja misterivalimine. Valimise käigus tuli noormees-
tel süüa tüdruku suust porgandit ja samal ajal kätekõverdusi teha, lugeda kõne ja tüdrukul tuli hoida poissi süles. Missiks ja misteriks said 10.d klassi õpilased Grete Olev ja Sander Etverk. Küsisin Gretelt ja Sandrilt kaks küsimust ning vastused olid väga huvitavad.

SANDER: „OLLA MISTER REBANE 2016 ON SUUR AU JA UHKUS, SEST ILMSSELGELT ON MAA LAME JA SEDA AUHINDA EI SAA KÕIK.“

1. Mis tunne on olla miss/mister rebane?

Grete: „Uhke tunne, pole miskit öelda. Konkurents oli tihe, aga ära tegin. Ega ilma jõulise toetuseta

oma suursugustelt jumalatelt ning rebasepojukestelt poleks ma seda suutnud.“

Sander: „Olla mister rebane 2016 on suur au ja uhkus, sest ilmselgelt on maa lame ja seda auhinda ei saa kõik. Ma usun, et selle tulemuseni on mind viinud aastatepikkused treeningud ja igapäevane pühendumine. Sellest ka loo moraal: järjekindlus viib tiitlini.“

2. Kuidas hindad koostööd paarisega?

Grete: „Koostöö oli minu arust super! Toetasime üksteist ja püüdsime panna kogu oma energia võistlusesse. Minu jaoks oli nii higi kui pisaraid, kuid sellise hakkaja-mehga on fantast kõik kinni panna.“
Sander: „Ohhohoo, minu koostöö Gretega oli ka pika töö tulemus ja oli näha pidevat meeskonnatööd omavahel. Me Gretega saime tege-

likult juba alguses aru, et ega need vastased pole ka mingist nõrgast puust tehtud, ja eks siis näitasime neile oma rammu ja väge. Kindlasti olid suureks abiks ka klassikaaslased ja klassijuhataja, sest ka nendega tegime pidevalt vaimset kui ka füüsilist trenni.“

Muidugi ei saanud päeva mööda saata ilma dance battle'ita. Viimane voor toimus 10.c klassi ja 10.d klassi vahel, mille võitis 10.c klass, esindajad Kertu Kibal ja Rene Bartels. Kui võit käes, oli vaja tõestada, et nad on väärt seda võitu. Toimus väike võistlus 10.c ja 12.c klassi vahel, kus võitjat polnud võimalik selgitada. Peale tantsimist lugesid kõik rebaseid rebasevande ja said rebase diplomi.

Edukaid gümnaasiumiaastaid igale kümnendikule ja suurepäraselt viimast aastat gümnaasiumis ka-heteistkümnendikele!

GRETE: “MINU JAOKS OLII NII HIGI KUI PISARAIID, KUID SELISE HAKKAJA-MEHEGA ON FANTAST KÕIK KINNI PANNA.”

PRESIDENDI(MITTE)VALIMISTEST

ANNA LEENA NEERING 12.D

Eesti presidendi kohale asus 10. oktoobril esmakordselt naine. Veel kuu aega tagasi teadsid väga vähesed, kes on Kersti Kaljulaid. Nüüd teame tänu meedia vahendusele, et ta ei oska laulda, kuid on laulnud laulupidudel, justkui iga teine eestlane. Lisaks muusikale meeldib talle joosta maratone, tema mees hoidvat mingit sorti riigisaladust jne - kõik see on muidugi ka oluline, vähemalt seni, kuni see on oluline teatud osale rahvast. Fakt, et tema maailmavaade on jäänud hägusena kõige muu taustale, on veidi nukker, kuid mitte parandamatu. Intervjuudes mõjub ta (veel) toorelt, üritab öelda võimalikult vähe, mis on loomulikult arusaadav, arvestades tema olukorda, kus vette on hüpatud pea ees. Õnneks näib veekogu talle tuttavana.

**“TÕESTAGEM END KA
ISE, RAHVANA, KELLE
SARNAST ÜHELGI PRES-
IDENDIL VAREM OL-
NUD EI OLE.”**

Üsna tüütu on ikka veel sel teemal rääkida, arvestades seda, et arvamustlugu ilmub alles pärast vaheaega. Tahaks justkui sel teemal oma aja seedida lasta, sest kui president oli valitud, siis kohati oligi vahepeal üsna vabastav lugeda Keska Reformierakonna sisepingetest ja kõigest muust peale presidendi-

valimiste. Kirjutan ikkagi veel üks kord ja lihtsate sõnadega, et ei unustataks ära seda, mida me riigina sellest kogemusest õppisime. Pean tunnistama, et ei pea end suureks poliitikajälgijaks või -järgijaks. Endalegi üllatuseks leidsin end suvel lõpul presidendidebattide lainelt, peamiselt meelelahutuslikel põhjustel, üles seatud nimede seas puudus mul kindel valik, olid vaid eelistused. Nüüd tagantjärele tuvastan seetõttu selgelt ära ka teekonna või siis arengu, mille absoluutselt igaks nn kandidaatidest läbi tegi. Alustades siis kasvõi skandaalsest arvamusefestivali presidendidebattist, kus rahva seas viibides võis kuulda nii mõndagi, mis hiljem telekraanidelt ei paistnud. Rahvas mu ümber osales aktiivselt arutelu, võib-olla oleks tark olnud suunata sel hetkel kaamerad ja mikrofonid publikusse ja lasta rahval rääkida. Seetõttu ja veel teistelgi põhjustel olen seda meelt, et mitmekuine kampaania, mis läbi tehti, ei olnud pelgalt enese ja teiste petmine. Mõelda vaid, mis kogu selle protsessi vältel kodudes toimus.

Kindlasti ei osanud ka kõige suuremad skeptikud arvata, et see farsitaoline saaga just sellise lõpplahenduse saab. Ma ei tea, kas olen siinkohal liiga sinisilmne, kuid arvan, et Eesti ühiskond on selle viimase poole aasta jooksul tohutult edasi arenenud. Tekkinud arutelud ja valimiskampaniad rikastasid Eesti poliitilist kultuuri. Vähemalt enamik poliitikutid on oma muga-

vustsoonist välja tõstetud ja rahvas nõuab seletusi nendele ja veel paljudele küsimustele: “Miks president nii mitmel katsel valimata jäeti? Miks võib juhtiv partei presidendivalimistel oma tiibu nii laialt lehvitada? Kas Kersti Kaljulaid sai

**“KINDLASTI EI OSANUD
KA KÕIGE SUUREMAD
SKEPTIKUD ARVATA, ET
SEE FARSITAOLINE
SAAGA JUST SELLISE
LÕPPLAHENDUSE
SAAB.”**

ikkagi presidendiks põhiseadusega kooskõlas?” Ja-jah, suure tõenäosusega vaadatakse põhiseadus üle, et selleaastane saaga enam tulevikus võimalik ei oleks. Ettepanekuid muudatuste kohta on tulnud väga palju ja loodetavasti tuleb neid ka ekspertidelt juurde, et leida kõige parem võimalik variant Eestile presidendi valimiseks.

Nagu alati, siis võime spekuloida teemal, kas Kersti Kaljulaid oli parim variant. Tõsiasi on see, et ta on Eesti Vabariigi uus president ja see on üsna suures osas tema tugimeeskonna ja meedia teha, milline president temast Eestile saab. See on ka meie, rahva teha. Unustagem kõik eelnev ja laskem Eesti esimesel naispresidendil end tõestada. Tõestagem end ka ise, rahvana, kelle sarnast ühelgi presidendil varem olnud ei ole.

MEENUTUSI AKTIIVI LAAGRIST

ALICE VEEDLA 9.B

On laupäeva hommik, 24. september, ning pilku telefonile heites märkan, et kell on 9. Tundub, et tukastamiseks on aega veel laialt, ja ma ei kavatsegi voodist tõusta. Kuni mulle meenub aktiivi laager. Tundub heidutav ja veidi ka kaheldav minna laupäeva hommikul jälle kooli, kui alles eile pärast väsitava nädala lõppu tundus, et enne esmaspäeva hommikut voodist tõusta on peaaegu võimatu. Sellest hoolimata leian end paari tunni pärast kooli poole liikumas, südames huvi ja kartus tundmatu ees. Tundmatu seetõttu, et aktiivi(laagri)s olemise varasemat kogemust mul veel ei ole.

Kella 12-ks on kooli aulasse istuma kogunenud uued ja vanad aktiiviliikmed. Mõned hilinejad veel hiilivad vaikselt uksest sisse, kui on alanud paljudele laagritele omane tutvustusring. Igaüks ütleb oma nime, klassi ning räägib põhjusest, miks ta aktiivi astus, kuid aktiiviliikmete üpriski suur arv paneb unustama nimesid, vaevu jääb meelde paari aktivisti tutvustus. Et nimed paremini meelde jääks ning et üksteist rohkem tundma õpitaks, korraldasid vanad aktiiviliikmed tutvumismängud. Kehastuti loomadeks ning vanadeks inimesteks, samuti saavad aktivistidest Peetrid ja Pilled, kes peavad endale vestluskaaslast otsima.

Peale tutvumist jaotati aktivistid valdkondade vahel laiali, et vilistlased saaksid anda nõu, kuidas

kõige paremini täita enda ülesandeid aktiivis. Huvitavaid loenguid kuulati umbes tund aega ning pärast pisikest pausi valiti gruppidele juhid ning aktiiviliikmed alustasid juba usinalt tööd valitud gruppis.

Kogu päeva vältel kestnud tugeva mõttetöö lõpuks vajas kõikide pea puhkust ning lõbu. Selle tagamiseks olid vanad aktiiviliikmed korraldanud veel mängu, et lõpetada nende õhtu, kes ööseks koolimajja ei jäänud, rõõmsa noodiga. Kes aga ööseks jäid, nende õhtu ei lõppenud pooltki nii vara. Öösel tulid kõikide sees olevad tantsulõvid, kes muidu koolimajas peavad vagusalt istuma tunnis, viimaks välja ja lasid endast välja kõik, mida koolipäeval näidata ei julgeks, kuid see, mis täpsemalt juhtus, jäi aula seinte vahele.

Mõnusa tantsimisega saadeti terve päev kestnud laager minema, kuid ametlikule lõppemisele viitasid

hommikused hüvastijätud ning mõtted, et tervet nädalavahetust koolis veeta ei olnudki nii kummaline, kui eilse päeva alguses tundus. Järgmise laagriini!

ÕE ja aktiivi värske juhatus:

ÕE PRESIDENT

Markus Rosin 11.A

ÕE ASEPRESIDENT

Mathias Kangur 9.B

ÕE PROTOKOLLIJA/LAEKUR

Estrella La Bombard 10.B

AKTIIVI JUHT JA SÜND-
MUSTE GRUPI JUHT

Katriin Rebeca Selirand 11.D

AKTIIVI ASEJUHT JA KOO-
LILEHE OBJEKTIV PEATO-
IMETAJA

Anna Leena Neering 12.D

AKTIIVI MEEDIA GRUPI JUHT

AKTIIVI TEHNIKA GRUPI
JUHT

Marcus Ellervee 10.D

VEGAN STEREOTÜÜBID

CARMEN KASK 12.D

Teadmine on võim ja ignorantsus on õnnis vaid siis, kui sa pole ohver.

“Veganlus on religioon, ususekt, kus siis üheskoos juurikaid kummardades oma tervist tapetakse ja oma ekstreemseid uskumusi normaalsele inimestele peale surutakse.”

“Veganlus ei ole tervislik, see on juba nende haiglasest välimusestki näha!”

“Kallid taimetoitlased, ka taimed on elusolendid. Sööge parem kive!”

“Loodetavasti pole sul lapsi, kelle peal selliseid äärmusi nagu veganlus katsetada.”

“Kõige hullemad valetajad ongi need veganid, kes söövad kahe suupoolega sojatooteid ja räägivad juurde, et nemad armastavad loomi ja ei taha neid surmata.”

“Veganlus on välja mõeldud ilmselt kuskil soojemas kliimas ja nemad ei näe oma ninaotsast kaugemale. Põhjamaises kliimas pole veganlus mõistlik. Ega korralikku Eesti talve ilma verivorstita üle ei ela.”

“Veganid on agressiivsed, vihkavad kõigesööjaid ja peavad ennast teistest paremaks.”

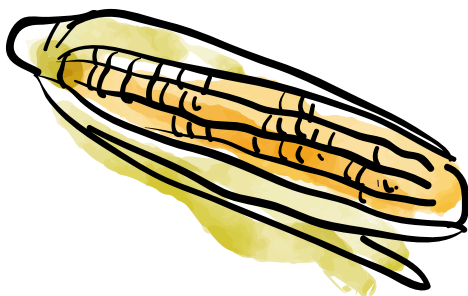
“Minu arvates on veganid nagu kõiketeadvad messiad, kes käivad ringi ja oma tõde kuulutavad.”

“Veganid on lollid porgandit järavad jänesed. Nii lihtne see ongi.”

“Veganid on heinamaal ringi jooksvad hipid, kes näksivad ainult muru, mis on tegelikult ju loomadele mõeldud.”

“Veganid on liiga emotsionaalsed, nad ei hooli inimestest ega tervisest, on nõrgad ja sunnivad lastele oma radikaalseid arvamusi peale. Paljud veganid ei anna oma lastele isegi rinnapiima.”

“Veganid saavadki ju närida ainult maitsetuid juurikaid ja tofut ning vahel lubada endale ka ülikallist sojapiima kuiva toidu alla neelamiseks.”

“Veganid on kõik vaktsineerimis- ja GMO-vastased.”

“Veganid on alati näljased, sest vajalike toitainete kättesaamiseks peavad nad iga päev sööma purgitäie keemiat täis topituid tablette.”

PÄEV ÕPETAJATELE

IIRIS PURGE 11.B

5. oktoober pole kunagi koolis tavaline olnud, sest see on ju meie tugitalade, õpetajate pidupäev. Traditsiooniliselt võtsid klassi ees seismise kohustused üle abiturientid, kuid lisaks tavadele oli palju uusi kombeid, mis loodetavasti traditsioonideks muutuvad.

Kui tavaliselt on päeva esimesi tunde andnud õiged õpetajad, siis sel aastal alustasid juba hommikul asendajad. Ka koolipäev oli tunduvalt lühem. Tavalise 45 asemel kestis üks tund ainult 30 minutit ja tunde kokku toimus ainult neli. Harjumuspärase koolikella asemel kõlasid Eesti parimad hitid ning sööklas sai einestada kartulisalati ning viineritega, mida tavaliselt ainult veerandi viimasel päeval pakutakse.

Tunde külastasid paljud muidu

veidi varju jäävad, kuid tähtsad inimesed kooli personali seast. Juhtkond kontrollis vahetusjalanõusid, medõed hoiatasid epideemia eest ning mõõtsid pea ümbermõõtu ja Erkod „parandasid“ arvuteid. Üldjuhul said lõpetajad õpetaja ametiga hästi hakkama ja lisasid meie rutiini särtsu ning naeru.

mas koht neid kunagi ei unustaks. Muidugi jagati ka õpilasesinduse ja abituuriumi ning noorteparlamendi humoorikaid tiitleid, mis trummi pörisedes üle anti. Direktor Merigan tunnustas Mustamäe aasta õpetaja ja Tallinna aasta õpetaja nomine. Päev lõppes õpetajatele kaetud kohvilauaga.

Päeva võttis suurepäraselt kokku glamuurne gala, pühendatud õpetajatele, kes vabade tundide ajal suundade töötubades osalesid. Maha oli tõmmatud punane vaip ning libadirektor saabus aulasse lausa troonil istudes. Kõnesid pidasid huvijuht Kristel Kubber, bioloogiaõpetaja Krista Kiisler ja direktor Maarja Merigan. Esineti rahvatantsuga, näidati Playboxi numbreid, jalgpallitrikke, lauldi ja oli palju muudki praegustele abiturientidele omast. 12. klassid kinkisid koolile ka oma lennu fotokollaaži, et ar-

ÕPILASESINDUSE JA ABITUURIUMI TIITLID

Laulu- ja tantsuhing 2016 – Gilbert Mandzolo
Raudsed närvid 2016 – Malle Vakepea
Kiireimad slaidid 2016 – Krista Kiisler
Keemiafuuria 2016 – Kaire Lõhmus
Puuladuja 2016 – Tõnis Veelmaa
Täpp 2016 – Maret Varblas
Kooli legend – Eha Aare
Noor hing 2016 – Aime Kaarlep
Oma ala fanaatik 2016 – Triin Viiron
Vahetunni vestlussöber 2016 – Allar Tui

NOORTEPARLAMENDI TIITLID

Kooli põliselanik – Kaire Lõhek
Pikk abikäsi 2016 – Meelis Raiend
Naljahammas 2016 – Aarne Silas
Kord & kohus – Silvi Klein
Vana rahu – Tiina Veldi
Positiivne särasilm – Nele Tamson
Multipulti 2016 – Maret Varblas
Kooli melomaan – Aime Kaarlep
Kooli talisportlane – Siiri Mets
Kooli emme – Siiri Ernesaks

PEDAGOOGI SUU EI VALETA

HANNELORE KARMEL JUURIKAS 10.D

Diogenes on öelnud: "Meil on kaks kõrva ja üks keel - et me rohkem kuulaksime ja vähem räägiksime." See kaunis mõttetera on kindlasti oluline ka selleks, et õpetajate tarkusemerre poetatud pärlid sinna ära ei kaoks. Meie kooli pärlipüüdjad on teile mõned säravamad välja otsinud.

EHA AARE:

"Tulen sul käsa väänama!"

"Kas te sellist looma nagu koma ei tunne? Miks te nii hullult väldite teda oma esseedes?"

Pärast suurt mürtsu ülemisel korrusel:

"Lõpuklass on vist üleval. Terve põrand põrub."

LEEVE EERO:

"Kussu-kussu ütleb ema oma lapsele, kes vait ei jää. Kas ma pean teid ka kussutama hakkama?"

"Maga, aga ära mölise!"

AARNE SILAS:

"Kes füüsikat ei õpi, saab surma."

"See füüsika matemaatika on täpselt sama matemaatika mis matemaatikas."

"Kas te ei taha siis kunagi kõrgushüppetreeneriteks saada?!"

TÕNIS VEELMAA:

"Ega see matemaatika nii kitsas ka pole!"

ULLA HERKEL:

"Poisid internetimaastikult, jalutage palun alla ajaloo-orgu."

"Keskaegses ühiskonnas oli kirik nagu Facebook - tuldi kokku ja räägiti, mida taheti."

GILBERT MANDZOLO:

"Ei ole ainult pidu ja vodka!"

TIIU NIIDAS:

"Ütle toidule, et ta on maitsev, ja ta on ka!"

"Tüdrukud kasutavad võrgutamiseks keerutamistehnikat."

MARET VARBLAS:

"Ma ei tea. Minu arust peaks teile 12 aastat siin koolis veel juurde panema." (abiturientidele)

SEITSME MAA JA MERE TAGANT

SANDRA VALK 10.A

Vahetusaasta ja vahetusõpilane on kindlasti kaks sõna, mis on oma tee meie mõtetesse leidnud. Enamiku jaoks on vahetusaasta jäänud siiski ainult kaugeks unistuseks või mõtteks, mis on nüüd mattunud kõigi nende vene keele sõnade ja füüsikavalemite alla. Meie koolis on aga liikvel kaks väga usinat õpilast, kes on selle pika tee ette võtnud ja tulnud aastaks hoopis Eestisse õppima. Oma kogemusi jagavad nüüd meiega Nora Saksamaalt, kes on Eestis Rotary Youth Exchange programmiga, ja Lautaro Argentiinast, kes on Eestis YFU õpilasvahetusprogrammiga. Kuna eesti keele õppimine on üsna raske ja mahukas töö, siis et Lautarot ja Norat mitte üle koormata, küsisime kõik küsimused inglise keeles ja tõlkisime vastused eesti keelde.

MIKS SA TAHTSID VAHETUSAASTALE MINNA?

Nora: Ma kuulsin ühel esitlusel vahetusaastale minekust ja sellest hetkest peale olen ma alati tahtnud vahetusaastale minna.

Lautaro: Ma kuulsin YFUst esimest korda alles aasta aega tagasi ja ma lihtsalt mõtlesin sellest võimalusest kohe kinni haarata.

MIDA SA OOTASID KÕIGE ROHKEM EESTISSE TULEKU JUURES?

N: Ma ei oodanud Eestist midagi

erilist. Pigem ootasin ma seda üldist kogemust vahetusaastal olemise kohta.

L: Ma ei teadnud Eestist ega vahetusaastat midagi, seega ma ei osanud ka midagi oodata. Tean, et see kõlab üsna negatiivselt, aga minu meelest on parem, kui mul ei ole mingeid ootusi, igaks juhuks, kui midagi valesti läheb.

MIDA SA KARTSID KÕIGE ROHKEM ENNE SIIA TULEKUT?

N: Ma ei ole kindel. Ma ei osanud midagi ette karta.

L: Ma olen alati kartnud, et ma ei oska inimestega rääkida ega leia ühiseid teemasid. See oli mu ainuke hirm.

MIS ON SINU MEELEST KÕIGE RASKEM OSA VAHETUSAASTAST?

N: Ma arvan, et kõige raskem on pärast kodumaale tagasi minna.

L: Kõik ütlevad, et suhtlemine on alguses väga raske. Kuid minu meelest ei ole see üldse raske. Enamus inimesi räägivad inglise keelt, nii et mina saan nendega rääkida ja tänu sellele eesti keelt õppida.

KAS VAHETUSAASTA ON SINU MEELEST VAJALIK VÕI OLULINE KOGEMUS?

N: Jaa, sest see on hea rahvusvaheliselt üksteise mõistmiseks.

L: Jaa, igaüks vajab vaheldust. Asukoht ei ole oluline, muutus on muutus, ükskõik kui suur või väike see ka poleks. Aga kui rääkida endast ümbritsevast, siis see on inimese jaoks alati suur vaheldus.

MILLISED ISIKUOMADUSED ON VAHETUSÕPILASE JUURES KÕIGE OLULISEMAD?

N: Avatud mõtlemine, tolerant, iseseisvus ja MOTIVATSIOON

L: Minu jaoks on väga oluline ainult üks omadus. Selleks on avatud mõtlemine, aga ei tasu muutuda loomaks ja aktsepteerida kõike, mis ette tuleb. Tuleb olla avatud, kuid seda normaalsuse piires.

KAS HAKKAD MIDAGI KA KOJU MINNES

VÄGA TAGA IGATSEMA?

N: Mu siinsed sõbrad, klass ja vahetuspere.

L: Ma arvan, et hakkan igatsema ainult oma vahetusperet ja sõpru. Ärge saage minust valesti aru, mulle meeldib teie toit siin. Ma luban! Üldiselt on Eestis väga rahulik, nii nagu Argentiinas, seega ma ei pea seda igatsema. Ma tulen külmalt saarelt. Nii külmalt, et seal on isegi pingviinid. Seega enamuse aega on meil väga rahulik, nii nagu Eestiski.

NORA: "EESTIS ON OKTOOBRI SAMA KÜLM KUI SAKSAMAAL DETSEMBRIS JA SEE OLI MINU JAOKS VÄGA HARJUMATU."

MIS ON SENINI PARIM MÄLESTUS VAHETUSAASTAST VÕI MÕNI NALJAKAS VAHEJUHTUM?

N: Ma olin koos oma klassikaaslastega saksa keele tunnis ja ma üritasin neile õpetada ühte mängu, mida kõik Saksamaa lapsed teavad. Selles mängus tuleb joosta ringiratast ja kui me seda tegime, siis ma libisesin ja kukkusin kogu klassi ees pikali. Mul oli sel hetkel väga piinlik, aga nüüd on seda naljakas meenutada. L: Argentiinast Eestisse tulles oli meil vahepeatus Saksamaal. Seal aga arvati, et me oleme illegaalselt Saksamaale tulnud, ja meid võeti lennujaamas kinni. See oli mu elu esimene kuritegu, aga see oli üsna lõbus. Ma tulin Argentiinast koos ühe teise õpilasega ja tema oli meeletult närvis. Meid hoiti lennujaamas kinni umbes 7 või 8 tundi. Ma ei ole täpselt kindel, kui kaua, sest ma lugesin ja joonistasin terve aja. Lõpuks saadi lennujaamas aru, et me oleme Saksamaal täiesti seaduslikult ja et meie ei ole mitte milleski süüdi. Nüüd on mul isegi olemas paber, mis ütleb, et ma olen illegaalselt Saksamaale sisenenud, ja see on minu meelest päris lahe mälestus.

MIKS SA VALISID OMA VAHETUSRIIGIKS EESTI?

N: Ma ei teadnud, et ma tulen

Eestisse, enne kui sain teada oma vahetuspere. Ma kandideerisin vahetusõpilaseks Soome ja sain ka e-maili, mis ütles, et lähen Soome. Nädal aega hiljem sain uue kirja, kus oli mu vahetuspere aadress ja selleks oli Tallinn. Ma olin väga segaduses, sest teadsin, et Tallinn on Eesti ja kindlasti mitte Soome pealinn. Tuli välja, et Soome Rotary alt minnakse nii Soome kui Eestis-

se. Ja nii ma Eestisse tulingi.

L: YFU pakub Eestis filmiprogrammi ja ma olin sellest väga huvitatud, seega valisin kohe Eesti.

MIS ON SINU MEELEST EESTI VÕI EESTLASTE JUURES KÕIGE VEIDRAM ?

N: Ma arvan, et kõige veidram on temperatuuri vahe. Eestis on oktoobris sama külm kui Saksamaal detsembris ja see oli minu jaoks väga harjumatu.

L: Minu meelest ei ole midagi, mis oleks väga veider. Küll on aga harjumatu see, et Argentiinas me

teeme “tere” ja “head aega” öeldes põsemusi, seega Eestis teretades on mõnikord tunne, nagu midagi oleks puudu.

MIS SULLE EESTI JUURES KÕIGE ROHKEM MEELDIB?

N: KÕIK!

L: Ma isegi ei oska valida kõige vahel, mis mulle siin meeldib. Võibolla kõik, mis on seotud filmimisega. Mulle väga meeldib, et sellel alal on Eestis palju teha.

KAS UUE KULTUURIGA HARJUMINE OLI SINU JAOKS LIHTNE?

N: Kuna Eesti kultuur on üsna sarnane Saksamaa kultuuriga, oli sellega ära harjumine minu jaoks üsna lihtne.

L: Nagu ma ütlesin, et ole siin midagi, mis oleks

väga erinev. Vähemalt praeguseini ei ole see minu jaoks väga raske olnud, aga ajad võivad muutuda. Ma ei tea, mis saab. Kõik, mis ma tean, on see, et kõik võib muutuda. Juba homme võib juhtuda midagi uut. Ma võin märgata midagi, mis muudab mu käitumist või mu vastuseid täielikult. Kõik on võimalik.

Nagu näha, on Lautaro ja Nora meie kooli ja Eesti ühiskonda väga hästi sisse elanud. Soovime neile head vahetusaasta jätku ja loodame, et järelejäänud kuud tulevad sama lähedad või veelgi paremad!

TERVITUSED BELGIAST

KRISTIINE ELIISE KADAKAS

TERVITUSED, ARMAS 32. KK!

Kui teie selle tundega veel tutvavad pole, siis jah - selle suure kol-lase majakese igatsemine on täitsa võimalik! Mina olen Kristiine Eli-ise, kolmekümne teise ustav elanik, kes praegu viibib 'väliskomandee-ringul' Belgias. Olen aastakese siin, et näha ja teha ja siis jälle veidi soo-jema südamega tagasi tulla.

Natuke pajatan kogu selle tralli al-gusest ka! Minus on see vahetusaas-ta pisik nii kaua sees olnud, et oli ka viimane aeg ta lõpuks välja lasta. Sedasi ma siis veetsin oma eelmise kooliaasta - toetajaid otsides ja jul-gust kogudes. Ja jõudsingi kohale! Vahel ikka veel veider mõelda..

Milline see Belgia siis on? Veider on, väga veider! Tillukene riik (pin-dalalt meie Eestist veidi väiksem,

elanikke aga pea 10 korda rohkem) ja nii suuri erinevusi täis. Toon teile toreda näite: õpin siin tublis-ti prantsuse keelt. Natukene juba hakkab tulema ja kui hästi läheb, siis varsti olen taastanud oma tav-apärase lobamoka staatuse. Saan lõpuks öelda, et jah, räägin oma vahetusmaa keelt. Siis aga sõidan pool tundi põhja suunas ja mis? Millest nad küll räägivad? Oleks

justkui teises riigis.. Aga ei, see on Belgia ja tema kolm riigikeelt. Ni-melt asun mina Valloonias, kus räägitakse prantsuse keelt. Ri-i-gi põhjaosas Flandrias räägitakse flaami (hollandi) keelt ja siis on veel pisike osa Saksamaa piiri lähe-duses, kes räägib saksa keelt. Samu-ti on siin tohutult erinevaid inimesi ja rahvusi. Tõesti multikultuurne. Juba minu klassis on vähemalt viit päritolu inimesi. Belgia on üks suur

puder ja kapsad ning just seda ma tema juures armastan.

Kui te ühe keskmise belglase käest küsite, et „Milline see ilm teil seal on?“, siis nad mainiksid teile kind-lasti vihma ja tuult. Mina saabusin siia aga täiesti maagilise kuuma-laine ajal. Esimesed nädalad oli lausa troopika! Üks vahva tüdruk küsis minu käest, kas Eesti on soe maa (kaardilt ta vist seda uurida veel polnud jõudnud) ja seda minu pruuni jume tõttu! Tema ülla-tuseks aga sain kogu oma selle suve päikese siitsamast Belgiast suve viimastel nädalatel.

Mitu korda on minult küsitud ka, mis meil riigikeel on. Kui vastan, et eesti keel, siis kõlab sealt tihti vas-tu: „Aa, kaks riigikeelt?“. Nad tõesti arvavad, et meil on teine riigikeel inglise keel, sest siin on selle vabalt rääkimine üsna haruldane. Mõtlen vahel ise ka, kuidas see nii pingu-tamata tuli..

Oleks vaid prantsuse keelega sama kerge lugu! Arvan, et on paras aeg jagada natuke oma keele- ja kul-tuuripärleid.

Hetkel peidan oma näo peopessa, mõeldes oma esmatutvumisele hostema ja vennaga, kus tervi-tuseks nende kätt surusin. Ise tuln põse-musi-riiki!

Esimestel päevadel olid mu vähe-sedki teadmised peas üheks suureks

kompotiks segunenud ja kui mulle mu kohalikku nõbu tutvustati, viipas in rõõmsalt käega ja hüüdsin üle ruumi tervituseks „Merci!”

Hostvennad rääkisid mulle oma jalgpallimängust ja olin ühel hetkel väga segaduses, miks üks neist küll *casually* kartuliga väljakule jooksis (ja seetõttu kohtunikult noomida sai). Kui peale pikka kaasa noogutamist lõpuks müsteeriumile vastust otsisin, hakkas kogu kamp naerma. Minu arvatud 'potato' oli hoopis 'bouteille d'eau' (hääldus sarnane) ja tähendab veepudelit. *It all makes sense now!*

Sel korral, kui üritasin Belgia rongiteid üle kavaldada, raha säästa ja rongi sisenedes oma 10 korra piletile mitte kohe marsruuti peale kirjutada, saabus - üllatus-üllatus! - kontroll. Mõtlesin, et nüüd kut-

sutakse endaga kaasa ja hakatakse hiiglaslikku trahvi kirjutama. Kui piletionu küsis, kas ma tulen Brüsselist, tahtsin kohe oma 'ma olen välismaalane, ma ei saa midagi aru' kaardi välja tõmmata ja hüüdsin: „Ei, Eestist!” Sain paar tundi hiljem

aru, et ta küsis marsruudi kohta.. Tulin küll Brüsselist ja trahvi ei saanud, pidin lihtsalt kalli täispileti ostma. Aga nagu ikka - naerda sai!

Veel veidi toredaid tähelepanekuid Belgia ja belglaste kohta, mida minu silmakesed kahe kuuga märganud on (võib kehtida vaid mind ümbritseva osa/inimeste kohta).

Inimesed on hästi kodused. Peale kooli minnakse enamasti koju ja rohkem midagi väga ei tehta. Kuna mina elan täitsa maal, kõik on siin eri külates ja transporti väga ei ole, siis on see arusaadav ka. Aga harjumatu! Eestis sai ikka igale poole üldjuhul liikuma, rääkimata siis Tallinnas ringi tatsamisest.

Pere on väga tähtis. Mitte et mujal

ei oleks! Aga siin on see kuidagi teistmoodi. Alati esimene prioriteet.

Põsemusid!!! Iga kell, kõigile, alati. Hommikuti on vahel naljakas ruumi sisse astuda, et 'noh võtke nüüd sappa, hakkan musitama!'. Aga muidu väga meeldib see komme ja ilmselt olen tagasi tulles ka usin põsemusitaja edasi.

Poes on saiaviilutajad. Võtad suure pätsi ja viskad masinasse, saad ilusa viilutatud pätsi vastu. Nii tore leiutis!

Arvasin, et Belgia on ka jalgrattamaa, aga minu piirkond pole sugugi. Seda ilmselt sellepärast, et siin on väga künklik ja pidev ülesmäge sõitmine on ka kõige visamad ära tüüdanud.

Taarat ei koguta! Aga näiteks prügi sorteeritakse väga tublisti.

Nad (minu pere vähemalt) ei söö

hommikuks soolaseid võileibu ja minul on tunne, et saan varsti suhkrut üledoosi. Kui ma ükskord õhtul võileibade (tavaline vorstijuustu) kõrvale kakaod tegin, olid nad täiega šokis. See on ju maailma parim kombo! Muidu on Belgia täielik võileivariik. Hommikuks, lõunaks, õhtuks - iga kell sobib. Minu pere õnneks teeb palju "õiget" toitu ka.

Kool on ka muidugi teistmoodi, neid erinevuseid võib kohe pike-malt loetleda. Järgmine kord!

Õlle kodumaa ja juua tohib seda (ja muud lahjat alkoholi) siin juba 16-aastaselt.

E-riigist on siin asi Eestiga võrreldes kaugel ja igasugu paberimajandust on tohutult palju. Näiteks e-kooli isegi ei eksisteeri. Oo, kuidas igatsen.

Nagu riigi suurusest ja rahvaarvust järeldada võib, siis paikneb kõik siin väga tihedalt. Sellist asja vist ei eksisteeri, nagu tõsiselt pommi-

augus elamine. Mina elan Belgia mõistes täiesti maal, ometi on üks linnake (mille alla meie küla kuulub) siit autoga viis minutit ja kaks suuremat linna poole tunni kaugusel.

Kõik filmid, sarjad on dubleeritud. See vist tõesti on üks põhjustest ka, miks kohalikud nii kehvasti inglise keelt räägivad.

Lehmad IGAL POOL!! Vähemalt minu piirkonnas.

Kinodes on pausid!! Keset filmi. Keset stseeni! *Boom*, ekraan mustaks, tuled põlema. Olin esimene kord siiralt šokis - kas ma nüüd ei saagi teada, kes Bridget Jonesi lapse isa on!

Rohelust ja metsa nagu oleks, aga inimesed seal väga ei käi. Oh seda rõõmu, kui siin esimest korda metsa pääsesin!

Ja nii edasi ja nii edasi. Need on asjad, mis hetkel unise peaga meenusid. Kõik mu kuus kassi juba magavad, on aeg minulgi selleks korra otsad kokku tõmmata. Ma ütlen lõpetuseks veel, et hästi suured kallistused kõigile armsatele 32.kk elanikele ja minu 12.d-le! Ja kui palju seal kollases majakeses on neid, kes mind igatmoodi tulekuga abistasid. Aitäh!

Bisous,
Teie Kristiine Eliise

STIILINÄDAL

ELISABETH ELMEND 11.C

Nädal enne sügisvaheaga, mil õpilased üritasid veel meeleheitlikult hindeid parandada ja järelvastamas käia, aitas muremõtteid peletada lõbus stiilinädal. Ei ole ju võimalik olla mossis või õnnetu, kui inimesed humoorikates kostüümides ringi käivad.

ESMASPÄEV–LOOMAD

Sellel päeval oli 32. Keskkool tõesti sama kirju nagu loomaaed. Kooli olid eksinud põhiliselt koduloomad, aga leidis ka mets- ja džungliloomi ning isegi mõni väljasurnud dinosaurus. Sündmuste tiimi aktivistid tegid esimesel korrusel näomaalinguid, mis võimaldasid õpilastel veelgi oma lemmikloomaga sarnaneda või aitasid hädast välja neid, kellel puudus teemale vastav riietus.

TEISIPÄEV–HORROR

Teisipäev polnud vaid seetõttu õudne, et koolipäev oli väsitav. Õpilased olid maskeerunud zombideks, joonistanud näole veriseid kriime ja selga pannud katkiseid ning punase värviga plätserdatud riideid (oli see ikka punane värv?). Minu enda klass (11.c) tegi nalja, et meil pole vaja maskeerimist tehagi: teisipäevaks oli jäänud eriti palju õppida, seega tuli mõnigi kooli magamata ja paistes silmadega.

KOLMAPÄEV–ADIDAS VS NIKE

Kolmapäeval sai selge ülevaate, kas meie koolis on rohkem Nike või Adidase fänne. Koolis ringi liikudes tundus, et seis on enam-vähem võrdne. Gümnaasiumi *dance-battle*'i võitis ülekaalukalt Adidas. „ТРИ ПОЛОСКИ“ järgi

tuli *rave*ima vähemalt 20 Adidase fänni. Nike esindas tantsupõrandal vaid kolm tüdrukut. Tagantjärele tundub, et õpilased nautisid stiilinädalal kõige rohkem seda päeva. Loogiline – kes ei tunneks ennast spordiriietes mugavalt ja energiliselt.

NELJAPÄEV–TUDUPÄEV

See päev meeldis õpilasetele samuti tohutult, sest sai tsipake kauem magada, et otse voodist padjanõoga kooli tulla. Samuti ei saanud keegi keelata sellel päeval kaasa võtmast patja, millega oli mugav ka mõnes tunnis silm looja lasta. Esimesel vahetunnil toimus aulas hommikuvõimlemine, et stiilsed oma rolli sisse elades liiga uimaseks ei jääks. 10.40 ja 11.40, aga loeti aulas muinasjutte, mis tõi unise meeleolu tagasi. Nii mõnigi õpetaja võis tunnis

pärast seda hädas olla, sest õpilased kippusid tukkuma.

REEDE-GREASE

Veerandi lõpetas ja saatis sügis-vaheajale glamuurne Grease. Minu isiklik lemmik, sest olen selle muusikali suur fänn. Nii ilus oli vaadata neiusid armsate kleidikestega ja punaste huultega või hoopis mustades naiselikes pükskostüümides. Poisid sellest päevast väga osa ei võtnud, kuid mõni siiski kandis musta nahktagi ja teksaseid ning oli Dannyle oma-selt tuka püsti ajanud.

Soovin kõigile ilusat sügist ja olge stiilsed edasi! :)

POTSEPP ON UUS VIHANE NAINE

ANNA LEENA NEERING 12.D

Kristel Birgitil, meie kooli 12.a klassi õpilasel, on õnnestunud jätta oma tegemistega kuidagiviisi tagaplaanile. Väga vähesed teavad, et tema loomingut on avaldatud Värskes Rõhus, mis on nii mõnegi noore kirjaniku jaoks suureks ambitsiooniks. Lisaks ilmub tema nime guugeldamisel nii mõndagi põnevat arvutiekraanile. Ka eelmisel õppeaastal toimunud Kaur Kenderi ja Ahto Lobjakaga kohtumine oli tema korraldatud. See vist ei oleks pidanud tulema mulle nii suure üllatusena, kui ajalehetoimetuse arutelul tema nimi esile kerkis ja uued kümnendikud temast vaistunult rääkisid. Kui me lõpuks vestlemiseks koos maha istusime, sündisid sümbioosina intervjuu ja afropatsid, mis talle samal ajal pähe punuti. Intervjuud saab siit lugeda.

KUIDAS JUHTUS, ET SELLE SUVE VÄRSKES RÕHUS SINU LOOMINGUT AVALDATI?

Hakkasin luulet kirjutama, olles 14-aastane, kirjutasin juba hästi-hästi noorelt sahtlisse. Peale seda avalikustasin osa loomingust oma blogis, saatsin juba üsna noorelt oma luulet ka Värskesse Rõhku, mille peale sain teada, et mul on palju potentsiaali, kuid öeldi, et olen ilmselgelt oma kirjutamissuhtlilt veel liiga toores. Iseenesest olen üliõnnelik, et mind sel hetkel ei avaldatud (naerab - toim.). Päris veider on neid luuletusi nüüd lugeda, kuid ilmselt kahe aasta pärast on ka mu praegusi luuletusi veider

lugeda. Nüüd, 2016. aasta juunis, ilmub number ka minu luulega.

KUIDAS SINU LOOMINGU VEEL AVALIKKUSENI JÕUDNUD ON?

Ma kirjutan arvustusi. Olen teinud kaks arvustust ühte avalikku kultuuriblogisse. Neist esimene oli pigem esimene kord millestki pikemalt kirjutada ja vähem ar-

“SEE VIHANE NAINA ON VÄGA UUS ASI, SEST PIKALT POLNUD PASLIK, KUI NAINA ON VIHANE. ENNE SEDA JA IKKA VEEL ON SEOSTATUD NAINA LUULET MILLEGI ILUSAGA, MIS RÄÄGIB ÕRNALT ARMASTUSEST.”

vustus. Tegu oli siis Jan Kausi ja Doris Kareva luuleõhtuga. Teine oli juba ametlik arvustus lavastuse “Sugu: M” kohta. Mulle paku ti seda arvustaja tööd Facebooki kaudu ja võtsin selle vastu, seega olen üks kultuur.info blogi autoreid. Pakkumise sain suve lõpus, pärast seda, kui juunis oli (Värske - toim.) Rõhk ilmunud.

Proosat ei julge ma veel näiteks kirjutada, sest ma ei taha kehva proosat kirjutada. Hetkel ei ole veel seda sahinat tulnud, et tahaks teha. Seega, ma veel ootan seda aega.

KES ON SINU EESKUJUKS JA SIND INSPIREERINUD?

Ma mõtlesin selle peale. Kui ma

ütlesin välja, kes on mulle eeskujuks, siis hakataks minu tekste automaatselt nende omadega seostama. Ma tean, et seal on mingid seosed. Esimesel korral kui ma oma luulet kuhugi saatsin, öeldi mulle, et mu stiil meenutab Kelly Turki ja Sveta Grigorjevat. Toona oli see mulle tohutu kompliment, idealiseerisin neid väga.

Mõni aeg tagasi jagas Jürgen Rooste minu “Sugu: M” arvustust ja sinna alla tuli selline kommentaar: “Kristel Birgit Potsepp on uus vihane naine, ausalt ka, Jürgen.” See vihane naine on väga uus asi, sest pikalt polnud paslik, kui naine on vihane. Enne seda ja ikka veel on seostatud naiste luulet millegi ilusaga, mis räägib õrnalt armastusest. Aga ma ei sea endale eeskujusid ja teen oma asja, sest ühte asja pole mõtet mitu korda teha. Muidu mulle muidugi meeldib väga Sveta Grigorjeva ja tema tekstid. Eriti ägedad on vähem tuntud, näiteks “Keeleväänajad”. Ka Kelly Turgi luulet olen austanud väga pikalt.

SEE ON NÜÜD SIIS PRAEGU, AGA KEDA LUGESID, KUI OLID 5-AASTANE?

Kui ma olin päris väike, siis oli mu lemmikraamat "Lumivalgeke", see oli mul peas täitsa. Esimene lemmikirjanik oli Roald Dahl, keda lugessin juba päris väiksena. Lemmikautorid on praegu siiski seinast seina: meeldivad vene kirjanikud, nagu Majakovski. Roald Dahl on siiani üks lemmikutest, austan mitut filosoofi, Kafka ja Wilde on cool'id.

MILLINE ON SINU ARVATES KRISTEL BIRGITI LUGEJA? IDEAALIS/TEGELIKKUSES?

Kui ma hakkasin esimest korda avaldama, siis kirjutasid mulle 20. eluaastates tudengid. Neilt sain ma väga palju vastukaja. Siis kui tuli VR, pandi üks mu luuletus Facebooki Virginia Woolfi gruppi, mis sai seal päris palju meeldimisi ja jagamisi. Seega seal läks see peale umbes 30. eluaastates naistele, mis tähendab, et lugejateks ei ole ainult noored tüdrukud ja on ka mehi. Ka õpetajad on komplimente teinud. Minu jaoks on mu lugeja ükskõik, peaasi, et ta vappuks.

"MA ARVAN, ET OLEN VEEL LIIGA NOOR, ET OLLA KLASSIKALINE KIRJANIK."

MILLINE ON KRISTEL BIRGIT VÄLJASPOOL OMA LOOMINGUT? MIDA ARVAD SELLEST STEREOTÜÜBIST, ET KIRJANIK ELAB RÄÄMAS 1-TOALISES JA JOOB ÜKSINDA KODUS VEINI?

Ma vastan väga delikaatselt sellele, samamoodi nagu ma Värskesse Rõhku enda kohta kirjutasin. Olen hästi amööbne inimene, muudan kuju kogu aeg ja ma võin olla melodramaatiline, kui mul tuleb see karakter sisse, et ma tahan olla. Ma arvan, et olen veel liiga noor, et olla klassikaline kirjanik. Minus puudub dramatiseeritud vorm. Enamik kirjanikke ei ole klassikalised. Selle stereotüübi kohta ütleksin, et Jürgen Rooste on uus Hemingway.

KUI TÄHTIS ON LOOJA JAOKS TUNDLIKKUS? KAS HEA KIRJANIK ON MURTUD SÜDAME JA KATKISE HINGEGA?

(Naerab - toim.) Hea kirjanik ei pea olema midagi suurt läbi elanud, vaid tal peab olema empaatiatunnet. Mul on ka pigem see, et ma ei kirjuta enda kogemusi, vaid pigem näen midagi kõrvalt ja võtan selle omaks. Oluline on pigem, jah, see empaatiavõime ja tunnetus, et sa tunnetad asju, sündmusi, inimesi. Melanhoolne isiksus ei taga loomingulist inimest, aga paraku tihti enamik loomingulisi inimesi on melanhoolsemad.

KUS ON EESTI KIRJANDUS
VÕRREDES VÄLISMAISE-
GA? MILLISED SOTSIAALSED
PROBLEEMID ON SULLE
KÕIGE PÕLETAVAMAD?

Ma väga ei jälgi välismaise kirjanduse arengut, aga arvan, et Eesti luule ja kirjandus üldse on kooskõlas üldise ühiskonna arenguga. Eesti kultuuri tuleb hoida, sest sel on väga palju potentsiaali. Muidugi on palju häid autoreid ja palju halbu autoreid.

Üks teema, mis on igal pool ilmselt pead tõstnud ja mis väljendub ka minu loomingus, on konservatiivsus. Eesti on nii väike, et see probleem paistab siin palju suuremana. Mind ennast kõnetavad kõige rohkem konservatiivse äärmusliku maailmavaatega kaasnevad vaated, integreerumisprobleem ja haritustase Eestis Sinna juurde veel sõltuvused, hingehaigused ja soorollid või pigem inimrollid, et kardetakse olla, ja sellega kaasnevad hirmud.

MIS EDASI? MILLE POOLE
PÜÜDLED?

Tuleb olla edasi aus, ausus on põhi-asi, mille peale mu looming üles on ehitatud. Ma ei karda välja öelda, mida mõtlen. Muidu ei ole ma kindel, mis pärast gümnaasiumi saab. Köidab sotsioloogia, politoloogia ja psühholoogia ning eelkõige kirjutamine. Teater on samuti hinges, ehk ideaalis õpiksin lavakas drama-

turgiat. Näidendi "Reaalne elu", mille aasta tagasi Kelly Turgi luulekogu põhjal lavastasin, kõik tahud olid väga nauditavad. Teater on minu thing. Hetkel osalen ühes verivärskes, järgmisel aastal tegevust alustavas toime-

tuses.

kunagi küsiti et
kelleks saada tahan
vastasin
printsessiks
no siis kasvasin lihtsalt suuremaks
siis mõtlesin et
tahaks stjuuardessiks saada
muidugi sain aru et
olen selle jaoks liiga paks
hilisema elu
veetsin sooviga näitlejaks saada
a kel seda annet ikka antud on
nüüd aga
olen targem ja laiema silmaringiga
tean
mida eluks vaja läheb
et kuhugi jõuda
aitäh õpetajad
aitäh ajakirjandus
aitäh muidusööjad
aitäh ekre ja varro
aitäh jaak ja vennad helmed
ja muidugi
ärgem unustagem
aitäh ühiskond
kniks!
kui nüüd küsitakse
kelleks saada tahan
vastan
meheks

HOROSKOOP

JANEK VAAB 11.B

JÄÄR (21. MÄRTS - 20. APRILL)

Oled kärsitu ja kipud tunnis telefoni näppima, mispeale tahetakse sul kohe käsa väänata. Sellisel hetkel pista telefon kotti tagasi ja kasuta oma sihikindlust silmaringi avardamiseks.

SÖNN (21. APRILL - 21. MAI)

Laiskus ei taha sind sugugi lahti lasta ning armukadedana luukere peenikest piha imetledes oled unustanud, et see asub kiireimate slaidide klassis. Oled aktiivne ja edukas. Ehk võrsub sinust tulevane mükoloog?

KAKSIKUD (22. MAI - 21. JUUNI)

Kaksikute vahel on alati pöörane keemia. Andku jumal, et sahtel saaks tunni alguseks ohvriande täis, vastasel korral saad oma võluv iseloomu direktorile näidata.

VÄHK (22. JUUNI - 23. JUULI)

Oled sõnaosav nagu õpetaja Mõttus 43. lennule pühendatud meenutusvideos. Sinu peene-tundelisus on eeskujuks ka seltskondlikele Kaksikutele, kellega sa üldiselt hästi läbi ei saa.

LÕVI (24. JUULI - 23. AUGUST)

Oled rüütellik nagu valvuritädi-administraatori „Tere hommikust!“ varajastel hommikutundidel. Enim mõjutab Päike sind pühapäeval. Siis võid suurest kurvastusest teavitada kooli pisikesest tulekahjust.

NEITSI (24. AUGUST - 23. SEPTEMBER)

Jupiter liikus 9. septembrini Neitsi suunas ning see teeb kogu aasta õnnelikuks. Tunned end kui õpetaja Mandžolo, kes on tohutult rõõmsameelne ja suudab suuremadki viha-hood endas hoida. Hea suhtlejana leiad endale uusi sõpru. Kui ülepinge sind ei ohusta, on kõik kooli- ja tööasjad korras.

KAALUD (24. SEPTEMBER - 23. OKTOOBER)

„Nii“ asemel võiks ju mõnikord öelda ka „naa“? Lea Petesoni geograafiatunnis kaalud hoolikalt iga sõna.

SKORPION (24. OKTOOBER - 22. NOVEMBER)

Pluuto liikumine Tiiu Niidase klassis mõjutab veeosakeste võnkumise sagedust ja sinine valgus hakkab Skorpioni jaoks ilma jaapani teadlasteta läbi higist märja telefoniekraani õigesti võnkuma. Oodata on marslaste rünnakut.

AMBUR (23. NOVEMBER - 21. DETSEMBER)

Sportliku Amburi jaoks pole võõras ei vibu ega Elle Kase vibutus. Jupiteri liikumine Sõnni tõstab sinus mässumeelsust ja ütled „Küll“ juba enne 2-2-3-4 kõlamist.

KALJUKITS (22. DETSEMBER - 20. JAANUAR)

Nõudlik Kaljukits kontrollib alati Veelmaa laotud puud riidas üle ja kasutab oma arenenud mõtlemist, et välja arvutada puuriida ruumala ruumimeetrites, mille eest ta tihumeetri võrra uusi puid saab.

VEEVALAJA (21. JAANUAR - 19. VEEBRUAR)

Kirglik pool sinus naudib Pireti müüdud singi- ja kanatortillasid, kuid praegune Uraani liikumine toob sinus esile teise, melanhoolse poole. Oma kurvameelsust näitad välja pikas järjekorras möödujate vaarika-mango jäätist silmadega õgides.

KALAD (20. VEEBRUAR - 20. MÄRTS)

Neljapäev on sinu õnnepäev - kalapäev. Kui vaid talontšik poleks teiste pükste taskusse ununenud! Targa ja paindlikuna maskeerid sõbra eilse talongi tänaseks. Toimib vaid, kui kokatädi on Skorpion, Vähk või Kaljukits.

LOOMING

KRISTEL BIRGIT POTSEPP 12.A

IIVELDAB

ehitame helmestest uue balti keti
peale paneme sildi
pagulasfrei
praegu on ka tagumine aeg
see homokaust ära teha ja
mis sa üldse oled mingi putsifist et sisse ei lase või
lase ikka nii et paari nädala pärast IIVeldama ajab
kohe maha aga jumala eest mitte taha
hashtag traditsioonilise perekonna kaitseks
ega see iive end ise ei kasvata
võtke eeskuj
mardil on 6 mailisel 5
kodutunde perekondadel 9
last
samas ega mailis patust puhas ole
esimese lapse pumpas alles 29 aastaselt ilmale
2 aastat veetis siis maakeral inimrämpsuna
jäi vist kööki kinni või midagi
eks martin helme?

õnne valemiks on
antidepressandid
vein
ja surm
viimase poole me ju võitlemegi
eks
veganid sportlased karsklased jne
katsuge ainult
mulle vastu vaielda
te ei saa sest
ma jõuan teist ette ja
mina võidan
sest vaadake
armsad eluentusiastid,
kes viimasena naerab
saab kortsud ja radikuliidi

me algasime kargel novembrihommikul
põimusime hädusesse jaanuarihommikusse
läbi kõige selgema öö
imbusid minusse läbi kevade
kuni olin liiga vettinud
väänasin end juunikuuni välja
olin peaaegu kuiv kuni
juulikuu sumedas öös
hakkas sadama
tibus mu sõrmedele
kuni muutus paduvihmaks
mis tungis üdini läbi minu
tulin su katuse alla peitu
teadmata et
see oligi ainuke koht kus sadas
õhest saanud koit
seisin su vastas
läbimärjana
mõeldes kuidas edasi
kuidas end uuesti üles ehitada
kui minust on alles jäänud vaid
mädanemiseni läbivettinud puit
ning sa ütled
“ma siis tellin sulle takso”
vihm oli teinud minusse pesa
mu silmist sadas tihti su järele
reede öödest said laupäeva hommikud
ning viimasel neist
me ka lõppesime.
terve päev sadas vihma ja
ma pole end kunagi nii kuivana tundnud

*

eesti on nii väike riik
vaatad küll mõnele 'kuulsamale' alt yles otsa aga
tõenäosus on see et
ta on ikkagi su ema-vanaisa-vennapoja-lapselapselaps
tõenäosus on see et elina bornidega oled põhimõtteliselt samast kohast pärit
tõenäosus on see et
lemmikluuletaja on su omaenda tuttavatuttavatuttav ja
vihatuim kirjaisa kannab su omaenda
nime

tõenäosus on see et
tõenäosus on see et

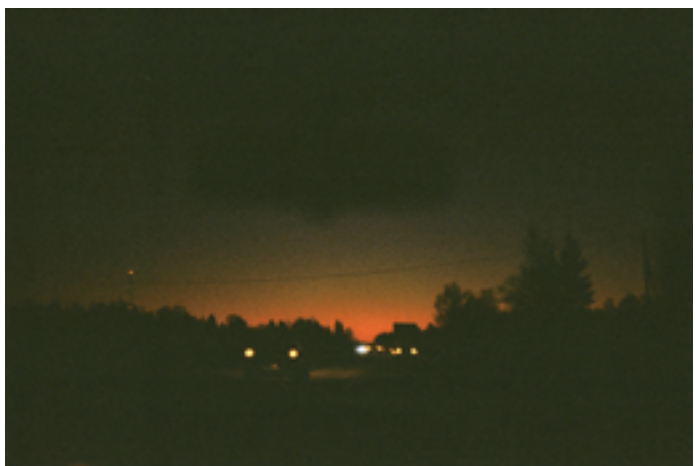
tahaks kuhugi
kus kõik ei tea kõiki

*

mulle meeldib see
puhteestlaslik vastu kõndivate või siis
lihtsalt tuttavate näolappide
ignoreerimine
keegi jalutab vastu ja
su nägu vaatab otse ette
mitte vastutulijat ja
ta on
samasugune

puhteestlaslik teise inimese ignoreerimine ja
möödakõndimine
tekitab tunde et
teine mõistab sind vaikides
kui ta midagi öelda suvatseks
oleks see justkui rahu rikkumine
solvang

ja kui sina oled see 1
kes jalutab teisele vastu
kaugelt tervitades
oled sa siis yldse
eestlane?

Esimese klassi lapsed läksid jalgu lohistades, hirmunud silmadega aktusele. Nende uus klassijuhataja ootas uusi õpilasi, nägu naerul. Mõned tundsid üksteist juba lasteaiast, teised hoidsid sootuks omaette. Keegi oli juba nutma hakanud, kuid meie sõbralikud abituriendid olid varmad teda lohutama. Sellist saginat polnud ma oma silmaga ammu näinud.

Mina olen Koolivaim. Seesama, millest Koolilaul räägib. Olen ikka alles jäänud ja tõmban siia majja inimesi tagasi. Selleks kasutan ma väga erinevaid viise. Mõnikord imbun alkoholi sisse ja tuletan vilistlastele häid aegu meelde. Kuulsamate tarvis poen tasakesi lavalaudade vahele ja kõditan varbaid. Vähesed aga teavad, et mina pole sugugi ainus vaim selles armsas majas. Mul on neli vellekest, kellest kaks vanemat ja austusväärset, ning kaks nooremat ja seetõttu põlastusväärset kõigil korrustel.

Esimene vaim koolis oli Trepivaim. Ta sündis kooli ehitamise ajal ning oli juba sündides tõeline rahvuslane. Kui keegi ehituse ajal võõraid juhte kippus ülistama, sai trepivaim kurjaks ja kukutas okupandi koos betoonplokkidega alla. Kui vana kelder oli laipu ja betooni täis, tuli Kelder teisele korrusele viia. See temp tegigi meid üle Tallinna kuulsaks ning selle eest tuleb tänada Trepivaimu. Trepivaimu pahameele vältimiseks tuleb austada kooli ja hoiduda hilinemistest. Nii mõnigi tunnikellaga mööda treppe tormav põnn on leidnud kurva lõpu...

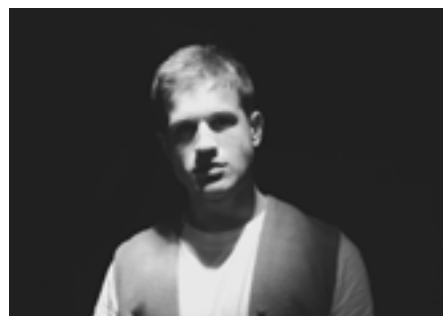
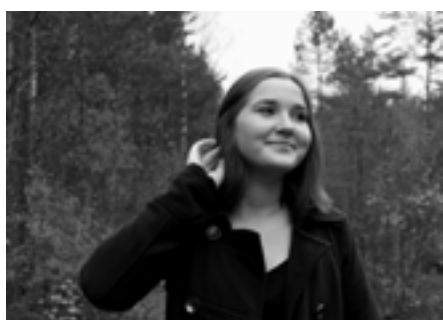
Koolikella tiristab Kellavaim. Kuigi ta nägu on aja jooksul muutunud, heliseb ta iga aastaga aina tugevamini. Mõnikord on Kellavaim krutskeid täis ja heliseb just siis, kui õpetaja hakkab ette lugema kodutööd. Ta on väga tark ja korda järgiv, sest elab ja tegutseb õpetajate keelatud koridoris. Legend räägib, et kui õpilane läheb üksi õpetajate koridori hulkuma, muutuvad kõik sel hetkel seal viibivad õpetajad varblasteks. Suur hirm külma talve ees panebki keelatud koridori rahva paaniliselt kõiki kodust eemale ajama ja hirmujutte levitama. Tegelikult teavad kõik, et seni kuni heliseb Kellavaim, et muutu ükski õpetaja varblaseks.

Kohe kui Kellavaim oli esimest korda helisenud, sündisin mina. Esimesed aastad olid väga rasked, sest kõrge ehituskvaliteedi tõttu oli mul tükk tegemist, et vaimule kohaselt omale seinte sisse käigud uuristada. Sedasi saan kõigile vajadusel kukile hüpata, siis ongi neil „vaim peal“. Ma armastan rohkem kui nemad oma lelusid, loomi ja üksteist. Sedagi on tore näha!

Kolmas vend on jalust sant, kuid sellegipoolest üritab igal võimalusel mind matkida. Kahjuks on tema invaliidsus nakkab. Kui näed kedagi kooli peal karkude või kipsiga, siis tea, et Sandivana on taas kukilehüppamist harjutanud. Ma sain omal ajal teise korruse Kelderiga hästi läbi ja soovitasin talle Sandivana eemaldamist meie seinte vahelt, kuid Kelder polnud nõus. Ütles, et kui ta siia ilma loodud on, siis läheb tarvis. Ta olevat kui üks neljast õunapuu toest.

Kuid viimast venda pole mina juba aastaid kohanud. Viimati nähti teda suvel, keemiaklassi remondi ajal. Ta olevat küsinud, kas parem on Pestav Tapeet või Gustav Sein. Hea lugeja, kui sul on vähematki aimu, kus Kaaluvana võiks olla, ära häbene ja kirjuta toimetusele! Leidmiseni viiva vihje eest lubatud leiutasu!

Selleks korra olen ma lõpetanud. Jõudu teile ja olge tähelepanelikud, Sandivana treenis suvel hoolega hüppamist...

PEATOIMETAJA: ANNA LEENA NEERING

TOIMETUS: HANNELORE KARMEL JUURIKAS, EMILI LEMPU, JANEK VAAB, KATRIIN KENTS, SANDRA VALK, IIRIS PURGE, ALICE VEEDLA, CARMEN KASK, ELISABETH ELMEND

KEELETOIMETAJA: EHA AARE

KÜLJENDAJA: INGRID TÄRK, ANNA LEENA NEERING